

kommer Repræsentanter for Rederinteresser til gode, og vi er i Aar i Folketingsudvalget gaaet videre i samme Retning, har indført yderligere Lempelser i disse Krav. Vi har helt strøget den tvungne Styrmandsfart, vi har forhøjet Maksimumsgrænsen for Sejlskibe, der skulde have mere end to Styrmand, vi har givet Maskinpassere Ret til at være eneste eller første Mester om Bord i Skibe med Maskiner paa indtil 150 indicerede Hestes Kraft, vi har lempet Fartbestemmelserne for Kystskippere og Sætteskippere ud over de Lempelser, som blev indført i Landstingsudvalget i Fjor. Vi har lempet Bestemmelserne for Fiskerskippere baade af første og anden Klasse og endelig udvidet Retten til at være Førere paa Styrmandsbevis alene til at omfatte Sejlskibe paa indtil 400 Tons i al Fart. Det er den Række af Lempelser, vi har indført, som synes mig at give mig Ret til at udtale, at nu maatte Kravene fra den Side egentlig snart høre op.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), der talte paa Mindretallets Vegne, betegnede disse Farvande som hjemlige Farvande. Jeg tror, det ærede Medlem har en særlig Evne til at føle sig hjemme forskellige Steder; Farvandet fra Kalmar til Rügenwalde og fra Lindesnæs til Texel for at nævne Yderpunkterne, det er dog Steder, som vi ikke alle føler os hjemme paa. Det ærede Medlem nævnedes en Række Baade, som vi vil nægte Folk med Styrmandsbevis at blive Førere af. Jeg kunde nævne til den anden Side en Række af vore allerstørste Passagerskibe: „Aalborghus“, „Aarhus“, „Hejmdal“ og mange andre, som efter Mindretallets Forslag vil kunne betjenes af Førere, der kun har den elementære Styrmandseksamen. Endelig sagde det ærede Medlem fra Nyborg, at Grunden til, at Flertallet ikke kunde tiltræde Mindretallets Standpunkt var den, at der indenfor Flertallet ikke var et eneste Menneske, som havde Kendskab i Praxis til dette Forhold. Det ærede Medlem præsenterede sig altsaa som Repræsentant for den rene og uforfalskede Sagkundskab. Jeg er nu ikke sikker paa, at det ærede Medlem i den Grad taler paa Sagkundskabens Vegne, at han har Lov til at bruge Udtalelser som dem, det ærede Medlem her brugte, thi det ærede Medlem vil dog ikke nægte, at 3 å 4 af de Medlemmer, der sad i Udvalget af 2. Juni 1911, som udarbejdede det Lovforslag, der i Fjor blev forelagt i Landstinget af den højtærede Handelsminister, er Folk med en Sagkundskab af

et ret betydeligt Omfang. Jeg skal nævne, at i dette Udvalg sad Skibsreder Christensen fra Marstal, Skibsfører Knudsen fra København, Direktør Reinhardt fra København og Direktør Martin Carl fra København, og jeg kunde nævne andre Navne paa Folk, som selv det ærede Medlem vistnok ikke vil nægte Sagkundskabens Naadegave. Disse Folk stillede sig paa det Standpunkt, som fik Udtryk ved det Lovforslag, som den højtærede Handelsminister forelagde i Landstinget i Fjor, et Forslag, der paa dette Omraade gik adskilligt videre end det Forslag, som nu foreligger til Behandling her, et Forslag, som yderligere er blevet lempet ved det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet. Jeg tror derfor, den ærede Ordfører for Mindretallet maa søge efter andre Grunde for, at der ikke er blevet opnaaet Enighed om denne Sag.

Jeg maa paa ny henstille, at dette høje Ting forkaster de af det ærede Mindretal stillede Ændringsforslag.

Klaus Berntsen: Det, der har givet mig Anledning til at begære Ordet paa ny, er en Udtalelse, der faldt for et Øjeblik siden fra den ærede Ordfører (Kofod), og som lød paa, at han betragtede den Ordning, som her søges indført med Hensyn til Skoleundervisning og Eksamensfordringer til vordende Styrmand og Skibsførere, som en foreløbig Ordning. Den ærede Ordfører bliver snart en mærkelig Mand at slutte Overenskomster med, thi man plejer dog, naar man slutter en Overenskomst, hvor den ene Part siger: Jeg giver efter paa det Felt, og saa giver du efter paa det Felt, at blive enig paa det Grundlag. Men den ærede Ordfører siger: Nu takker jeg Guderne for den Del af Sagen, jeg har faaet ordnet efter mit Ønske, men det, som jeg har givet efter paa, forbeholder jeg mig saa snart som muligt at løbe fra igen. Det er ikke god Taktik, og det er ikke, synes jeg, en hel loyal Fremgangsmaade overfor de Medlemmer, man forhandler med. Den Ordning, her træffes, baade med Hensyn til hvad der kræves af Uddannelse, og med Hensyn til Ordningen af private Skoler, er en endelig Ordning, som selvfølgelig varer, indtil Lovgivningsmagten en Gang forandrer den. Jeg for mit Vedkommende har gjort Indrømmelser ud over, hvad jeg i og for sig ønskede, for at opnaa, hvad jeg stadig har talt for, nemlig at bevare de private Skoler i Stedet for at skabe den Art Skoler, som efter Lovforslaget hverken var Fugl eller Fisk. Men jeg vil ikke sige som den